

На пасяджэнні навуковага гуртка «Мова ў кантэксце культуры», якое праходзіла ў межах Тыдня кафедры беларускага мовазнаўства, было шматлюдна: прыйшлі не толькі студэнты дзённай формы навучання, але і завачнікі, выкладчыкі, а таксама вучні сярэдняй школы № 4 нашага горада, на базе якой працуе філіял кафедры. Арганізавалі сустрэчу дацэнт кафедры беларускага мовазнаўства А.С. Дзядова і староста студэнцкага гуртка, аспірант К.С. Півавар.

Мэта заняткаў – у цікавай форме паказаць цесную сувязь роднай мовы і культуры, паглядзець на беларускае слова як на багатую крыніцу, у якой адлюстравана наша краіна, яе народ, яго характар, гісторыя, традыцыі... Таму пасяджэнне пачалося з песні пра Беларусь у выкананні студэнтак 2 курса Кацярыны Майсейчык, Яўгеніі Пудавай і Аляксандры Казловай.

Затым мы праслухалі навуковыя паведамленні, падрыхтаваныя ўдзельнікамі гуртка. Цікавыя факты пра вясельны абрад распавяла студэнтка 2 курса Надзея Радзеўская, засяродзіўшы ўвагу на адметных назвах усіх

У СВЕЦЕ НАРОДНЫХ ТРАДЫЦЫЙ

этапаў вяселля. Яе аднагрупніца Таццяна Кукуць прадоўжыла тэму і пазнаёміла прысутных з найменнямі ўдзельнікаў вясельнага абраду, пералічыла як агульнаўжывальныя, так і дыялектныя назвы.

Народныя святы – адметная частка духоўнай культуры

беларусаў. Студэнтка 2 курса Анастасія Фралова распавяла пра святы і прысвятыкі, пра паходжанне іх назваў, а таксама пра тое, як адзначалі той ці іншы дзень нашых продкі.

Другая частка пасяджэння была прысвечана аднаму

слову, а дакладней, рэчы – беларускаму ручніку. З дапамогай выкладчыкаў свае здольнасці да навуковага пошуку праявілі студэнткі 1 курса: Анастасія Марозава, Марыя Салавей, Эліна Стрэльч, Таццяна Волкава, Анастасія Альхімовіч. Дзяў-

чаты распавялі пра гісторыю ручніка (ад археалагічных знаходак старажытнага ручніка, яго з'яўлення на гравюрах Ф. Скарыны да сучаснасці, калі ручнік стаў адным з нацыянальных брэндаў), яго функцыі на ўсіх важных этапах жыцця беларуса (нараджан-

не, вяселле, пахаванне). Дарэчы, ручнік па сваім прызначэнні бывае розным: утылітарнай рэччу – «цэнтрынкам» і сакральнай – «абразнікам».

Запамінальным момантам пасяджэння сталі вершы пра нацыянальную рэліквію Г. Булькі, Р. Барадуліна, Л. Геніюш, А. Пысіна, што прачыталі Уладзіслава Міхалёва, Яна Налівайка, Наталля Ермакова і аўтар дадзенага матэрыялу.

Ручнік – адзін з цэнтральных вобразаў беларускага мастацтва, у тым ліку музыкальнага. Праслухаўшы песню «Ручнікі» ў выкананні легендарнага ансамбля «Песняры», мы пераканаліся ў гэтым. Прыемнай нечаканасцю для ўсіх прысутных стала прапанова Кацярыны Сяргееўны зрабіць анёлкаў з ільнай тканіны. Як жа прыемна было трымаць у руках беларускі шоук! А якія чудаўныя вырабы ў нас атрымаліся!

Напрыканцы сустрэчы Алена Сяргееўна нагадала, што беларусы славяцца гасціннасцю, і пачаставала ўсіх нас прысмакамі.

Шчыры дзякуй арганізатарам за чудаўна праведзены час!

Аліна КАРПЫЗІНА,
студэнтка 1 курса ФлФ.

Фота К. ПІВАВАР.